

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος Ι. - ΙΑ' 872

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιευθυντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ

Πέμπτη 7 Δεκεμβρίου 1933

ΟΙ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΙΩΝΙΟΙ ΑΚΑΤΑΛΥΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ !!

Του Δικηγόρου κ. ΔΗΜ. ΖΩΤΟΥ

Δεν έσβησαν ακόμα τα μεν
λα και ώραία λόγια, πδδ, ακού-
στηκαν στδ προχθεσινδ. Βαλκα-
νικδ Συνέδριδ της Θεσσαλονίκης
καί νδ το προχθεσινδ επίβλη-
τικδ Συλλαλητήριδ εις τδ θέα-
τρον «Παπαϊωάννου» τδν 'Αθη-
νδν καί εις τήν 'Ηπειρωτικήν
πρωτεύουσάν γιά τδ Βαλκανικδ
ζήτημα. Γιά τδ μαρτύριδ τδν
σκληρδν δελφδν μας Βορειοη-
πειρωτδν !

Γιά ποιδν λόγδ συνέρχονται
αυτδ τδ Συνέδρια ; Καί ποιδς
είναι δ προορισμδς τδν ; Δεν
είναι ή ειρήνη τδν Βαλκανιδν ;
Δήν είναι ή καλλιέργεια τδ
δένδρου τής 'Αγάπης εις τήν
Βαλκανικήν μας ; Δεν είναι ή
στενή συνερπασία τδν Βαλκα-
νικδν Κρατδν καί ή ανάπτυξις
τής Βαλκανικής 'Ιδέας ;

'Αλλά πδς θά επιτευχθδν οι
ώραιοι αυτδ σκοποί ; Πδς θ' αν-
οιση αυτὴ ή 'Αγάπη καί πδς θά
κυριαρχιση αυτὴ ή αδελφωσύνη
εις τδ Βαλκάνια ;

Με τδς επισήμους καί βαρβά-
ρους διωγμοδς ; Με τδ κλεισι-
μον τδν 'Ελληνικδν Σχολειδν
ἀπδ τδ γειτονικδν 'Αλβανικδν
Κράτος ; Με τδς τυραννικὰς με-
θόδους ωμδν δικαστδν κατὰ
τδν αδελφδν μας τδν ἀρνούμε-
νων νά εξαλβανισθδν ;

Μήπως δμως αυτδ οι έπαισχυν-
τοι 'Αλβανισμοί, εις βάρος τδν
αδελφδν μας έχουν κάμμιαν γε-
νικωτέραν σημασίαν ;

Πισανδν νά μη έχουν διὰ τδς
μεγάλους πολιτικδς, διὰ τδς
'Ισχυροδς Κυβερνήτας καί διὰ
τδς ύψηλδς κύκλους τδν ατε-
λευτήτων Διεθνδν Συνεδριδν
καί τής ήμιπαραλύτου Κοινω-
νίας τδν 'Εθνδν.

'Αλλά δι' ήμὰς δχι τδς 'Η-
πειρώτας μόνον ἀλλ' όλουστδς
'Ελληνας, οι όποιοι δοκιμάζο-
με τδν πόνον τής θάνατη
'Ελληνικής Κύπρου, τδν σπα-
ραγμον τής ώραίας μαρτυρικής
Λωδεκανήσου καί τήν δδύνην
τής πολυβασανισμένης μας Βε-
ρείου 'Ηπειρου, έχουν μαρίστην
ἀξίαν αι ταπεινώσεις καί τδ
βάσανα τδν δούλων. Μὰς ένδια-
φέρουν πδλδ περισσότερον αυ-
τοί οι έξευτελισμοί, ἀπδ τὰς
κενὰς ρητορείας καί ἀπδ τδ πε-
ρι έλευθερίας καί αυτοδιαθέσε-
ως τδν Λαδν, δόγματα, τδ όποί-
α χάνονται μέσα εις τὰς δαιδα-

λώδεις πολυτελείς αίσούσας
τδν Διεθνδν Μεγάρων, τδ όποία
πνίγονται μέσα εις τδς άφροδς
τής σαμπάνιας τδν διεθνδν συμ-
ποσείων τδν 'Ισχυρδν Κυβερνη-
τδν καί χάριν τής 'Ιστορίας μό-
νον κατ'ι γράφεται εις τὰς ώ-
ραίας σελίδας παντοειδδν έγ-
γράφων καί τδν πολυτδμων βι-
βλίων τδν Διεθνολόγων.....

'Αλλ' έως πότε θά στενάξη ή
Κύπρος μας ; Έως πότε ή Μαύρη
Σκλαβιά θά πλακδνη τδ Λωδε-
κάνησια ; Καί έως πότε οι αδελ-
φοί μας Βορειοηπειρώται θά κα-
ταδυναστεύωνται ;

Καί δμως αλλοίμονον ! τίπο-
τε άλλο ἀπδ τήν εκδήλωσιν τδ
πόνου μας δεν δυνάμεθα εις
τὰς σημερινὰς συνθήκας νά
πράξωμε !

Καί δμως τώρα τίποτε άλλο
ἀπδ τήν αγανάκτησή μας δεν
δυνάμεθα νά διαδηλώσωμεν ; Τί
ποτε άλλο ἀπδ τδ έντονα ψηφί-
σματα τδν όγκωδεδστάτων Συλ-
λαλητηριδν 'Αθηνδν καί 'Ιωαν-
νινδν, τδ όποία θά επιδοθδν
εις τήν Κυβέρνησιν καί εις
τδς κ. κ. Πρεσβευτὰς τδν ξέ-
νων Κρατδν !

Νά έφθανε τδλάχιστον ή
κραυγή τδς πόνου μας καί τής
διαμαρτυρίας μας, έως τήν ψυ-
χήν τδν 'Ισχυρδν εκείνων οι ό
ποιοί εάν θελήσουν μπορεδν νά
γλυκάνουν τδν πόνδ μας ;

'Αλλά τί καί εάν θεάσθ ; 'Αλ-
λά τί καί εάν μάθουν καί τδ πε-
ρισχόμενον τδν ψηφισμδτων ;

Οι 'Ισχυροί τής ήμέρας καί πά-
λιν δεν θά συγκινηθδν. Καί
πάλιν ἀναληθίσαν καί αδιαφορί-
αν θά δείξουν γιάτ'ι τδ πραγμα-
τικδ δόγμα τής Πίστews τδν,
είναι τδ 'Ιδικό τδν σύμ-
φερον καί μόνον καί τδ Εύ-
αγγέλιδν τδν ή Δύναμις
τδς 'Ισχυροτέρου.

'Εάν δμως, όπως είναι βέβαι-
ον καί πάλιν κωφεύσουν οι 'Ι-
σχυροί, θ' ακουσθδτουλάχιστον
ή κραυγή τής διαμαρτυρίας μας
ἀπδ όλους εκείνους τδς πολι-
τισμένους ανθρώπους, οι όποιοί
ξάνοι πρδς τδς διπλωματικδς
πανούργους αλωπεκισμοδς μι-
σοδν τήν δουλείαν καί ένδια-
φέρδνται καί διὰ τδν συνανθρώ-
πων τδν τήν έλευθερίαν.

Πιστεύομεν νά ύπάρχουν εις

τδν κόσμον άνθρωπισται, δυνά-
μενοι καί θέλοντες νά έγείρουν
σταυρόφοριαν ύπέρ τδν δικαίω-
ν τδν καταπιεζομένων αδελρώ-
των μας.

Πιστεύομεν νά ύπάρχουν ά-
ξιοί άπόγονοι τδν Φιλελλήνων
εκείνων, τδς όποίους συνεκί-
νησε τδ δράμα τής 'Ελληνικής
Σκλαβιάς. Άπόγονοι εκείνων,
οι όποιοί είδαν με τδ μάτια τής
ψυχής τδν τδς ματωμένες φλό-
γες τής τρισενδδξου 'Επαναστά-
σεως τής 'Ελληνικής Φυλής καί
συνεκινήθησαν καί υπεβοήθη-
σαν με όλην τδν τήν δύναμιν
τήν εθνικήν μας 'Ανάστασιν.

Θά είναι μεγάλη ένίσχυσις ή
θερμή συνηγορία τδν εκλε-
κτδν τής πολιτισμένης 'Αν-
θρωπότητος, ύπέρ τδν καταπα-
τωμένων δικαιδν τδν Βορειοηπει-
ρωτδν, τδ όποία μὰς ύπεσχέθη-
σαν οι μικροί καί μὰς ήγγυήθη-
σαν οι Μεγάλοι.

Μὰς τδ ύπεσχέθησαν οι 'Αλ-
βανδί καί μὰς τδ ήγγυήθησαν
αί Μεγάλαι Δυνάμεις, αι όποίαι
ήθέλησαν νά δημιουργήσουν τδ
'Αλβανικδν Κράτος.

'Υπάρχει τδ Συμβδλαϊον
καί είναι έγκυρον καί α κ λ ό-
ν η τ ό ν, διότι τδν Μεγάλων
'Εγγυητδν αι ύπογραφαί είναι
γνήσιαι καί δεν δύνανται ν' άρ-
νηθδν τήν γνησιότητά τδν.

Δύνανται νά κωφεύσουν, δύ-

νανται νά λησμονοδν καί δύναν-
ται νά μη έχουν ύπόληψιν εις
τὰς ύπογραφὰς τδν οι 'Ισχυροί
τής ήμέρας.

Δυνάμεθα δμως καί ήμεις νά
τδς καταγγείλωμεν εις όλδ-
κληρον τδν πολιτισμένον Κό-
σμον ως παραβιάζδντας τήν ή-
θικήν καί τδ Δίκαιο καί
νά τδς διαβεβαιώσωμεν, ότι ού-
τε ή βία τδν 'Αλβανδν, ούτε
ή αδιαφορία ή 'Ιδική τδν
θα ξεριζώσθ τήν ελληνικήν
ψυχήν τδν Βορειοηπειρωτδν.

'Όπως δεν έσβησε με τόσα
καί τόσα μαύρα χρόνια Σκλαβιάς
ή Εθνική 'Ιδέα, έτσι καί τώρα
δεν θα σβήσθ.

Οι Βορειοηπειρώται είναι οι
αίώνιοι καί ακατάλυ-
τοι 'Ελληνες. Θα τυραννη-
θδν αλλά θ' αντέξουν καί πά-
λιν καί θα νταγιαντήσουν τδ
πικραμένα μας τ' αδελφια με
συντροφονάγνωριστον τήν κρυ-
φήν έλπίδα πδ είναι έλπίδα όλδ
κλήρου τδς 'Ελληνισμοδς πδς

δεν θ' άργήσθ νάρθθ
ή άγια εκείν' ήμέρα

Η μέρα τδς Αιτωρωδς των δ
Αιτωρδν.

Τὰ 'Εθνη πδ έχουν 'Ιστορί-
αν παραδόσεις, πίστιν καί ώραί-
α όνειρα δεν χάνουν τήν έλπί-
δα τδν....

(Εκ Πειραιώς) ΔΗΜ. ΖΩΤΟΣ

Η ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Του περιοδεύοντος Συνδιευθυντδς μας κ. ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 30 Νοεμβρίου
(Ταχυδρομικδς). 'Υποχρεωτικδς
καί διηλεκτικδς, μὰς δέχεται εις
τδ Γραφείδν του καί δ Γενικδς Γραμ-
ματεὺς τής Πανηπειρωτικής 'Ενώσεως
Θεσσαλονίκης Συμβολαιογράφος κ.
'Αναστ. Μυλωνάς.

Με αδρές γραμμές καί με σταράτα
λόγια δ κ. Μυλωνάς, μὰς ἀναπεύ-
σει περί τής ύπάρξεως καί τής δρα-
σεως έν γένει τής Πανηπειρωτικής 'Ε-
νώσεως Θεσσαλονίκης, καί μὰς δίδει
τήν αυτὴν περίπου εικόνα, πδ μὰς έ-
δωκε καί δ Πρόεδρος κ. 'Ιωάν. Τζιό-
βας.

'Ενας Σύνδεσμος, μὰς λέγει δ κ.
Μυλωνάς, δεν εξαργάται καί δεν προ-
νόπτει μόνον ἀπδ ένα δραστηριδν καί
ένεργητικδν Συμβούλιον, ἀλλά χρειά-
ζεται προγενεστερδς ή ήθική τε καί ή
ύλική συνδρομή τδν μελδν του.

Σήμερα, δναι νά είπω άπεριφρά-
στως, είμεθα έν άποσυννδσεϊ—άφρο-
νή !—ή μεγάλη άπροθυμία καί άβου-
λία τδν μελδν μας, άτινα αδιαφοροδν
εις τὰς προσλήσεις καί δεν προσέρχον-
ται. Αυσχέρεται άκόμη καί εις αυτὰς
τὰς πενιχρωτάτας συνδρομάς, πδ έχο-
μεν, καί αι όποίαι άντέχονται τδν
τδν μέν καταστηματαρχδν εις δραχ-
μὰς δέκα τδν δέ ύπαλλήλων εις δραχ-
μὰς σέντε μηνιάως.

'Αφίνα τδ Φιλιερά γεγονότα, τδ με-
σολάβησαντα κατὰ περιόδους, καί

τδς χρωματισμοδς επίσης οι όποιοί έ-
δόθησαν εις τδν Σύλλογόν μας.

'Εξ αιτίας δέ, τδς θορύβου τούτου
εδρέθη εις τήν ανάγκην τδ Διοικητι-
κδν Συμβούλιον νά προβαίνη εις δη-
λώσεις καί εις διαφεύσεις εις τδν
Τύπον.

Η κληρονομία, τήν όποιαν φέρομεν
εις τήν χάριν μας, μὰς λέγει δ κ. Μυ-
λωνάς είναι βαρύνουσα, καί αι αυτεθυ-
σίαι μας δεν επαρκουν διὰ τήν ικανο-
ποίησιν τδς υποπδ τής 'Ενώσεως
μας.

Διά νά εδρεδδμεν, λοιπδν, μέσα εις
τδ πλαίσιον τής δράσεως καί τής έμ-
πραγμάτ'ι εφαρμογής, θά έπρεπε τδ Δι-
οικητικδν Συμβούλιον νά είναι μικτόν
καί ν' άποτελῆται καί ἀπδ τήν τάξιν
τδν εργατδν.

Δεν έχομεν ανάγκην Συμβούλιον ά-
ριστοκρατικδς άλλ' έχομεν καί άνάγκην
Συμβούλιον, άπαιεζόμενου εξ ό-
λων τδν τάξεων. Αυτὴ είται ή γνώμη
μου καί αυτὸ θά προτείνω εις τὰς προ-
σεχείς διαχειρίσεις.

—Πόσο άπαραίτητὴ άλλὰ καί πόσο
καθυποχρεωτική ήτο καί ή πρδς τδν
Αντιπρόεδρον τής 'Ενώσεως έπίσκε-
ψίς μου τδνσεβαστόν μου κ. Γεώργ. Κυ-
ριακόπουλον.

Μετάνω φιλοδοξίαν καί άνομιαν
ήτος, δ συμπαθής Αντιπρόεδρος κ.
Γεώργ. Κυριακόπουλος μὰς έωγραφίσε
άμερόληπτος τήν ύπάρχουσαν κατὰ

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδομένη ἐν Ἰωαννίνοις
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἑσπεριακοῦ Δραχ. 100
Ἑσπεριακοῦ Φραγ. Ἑλβετικά 12 1/2
Ἀμερικῆς Δολλ. 3

στασιν ἐν τῇ Συλλόγῳ. Εἰς τὸ ἐκ φύσεως χαροῦντο πρόσωπόν του, ἀφίνοι νὰ διακρίνεται ἡ σκληρὰ αἰσθησις τὴν ὁποίαν δοκιμάζει, τὴν σιγὴν ταύτην, καὶ τὴν ὁποίαν ἐκχέται ν' ἀντικαταστήσῃ ἡ ἑλπίς μιᾶς καλειτέρας αὐτοῦ καὶ ν' ἀνταποκρινώτῃ τὸν ὁρμητικὸν ἡπειρωτικὸν Παροικίαν Θεσσαλονίκης.

Ἰσὺν τὰ χορηγητικώτερα σημεῖα τῆς συνειδήσεως μας μετὰ τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου.

Ἀντιπροέδρος, μὰς λέγει ὁ κ. Κυριακόπουλος, ἐνθ' ὅς ἔστωμα, ὡς μονὰς, προαγαγόμεθα, δημιουργοῦμεν θαύματα καὶ καταλαμβάνομεν ἐξελχόμενους θέσεις ἐν τῇ Κοινωνίᾳ—ἀντιθέτως, ὡς σύνολον, ὡς ὅμιλος, ὡς δόλητος εἶμεθα νεκροί, ἀφανείς καὶ χωρὶς κινήσαν ὑπολογισμό. Πλείστοι ὑπάρχουν ἐν Θεσσαλονικίᾳ ἡπειρωτικῶν, συνεχίζονται ὁ κ. Ἀντιπροέδρος, οικονομικῶς ἀνεξάρτητοι, ποῦ δύνανται, τέλος πάντων, νὰ διαθέσων ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ ἀναδειχθῇ καὶ ἡ ἰδική μας Παροικία—ἀλλ' αἱ παρεμβολαὶ τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων καὶ αἱ παρεμφερῆς ὁριζόμενων ἐκμεταλλεύσεων μὰς καθιστοῦν ἀφανεῖς ἀήμους παντελῶς.

Ἐν Θεσσαλονικίᾳ ὑπάρχει καὶ ἕνας νεοϊδρυθεὶς «Σύνδεσμος Νέων ἡπειρωτῶν». Ἐπίσης ὑπάρχουν καὶ αἱ «Ἀδελφότητες Κάτω Μεσσηνίας—Γερουσιάνων—Παλαισπολέων—Μεσσηνίας—Δαχονοκαστριῶν—Ἀγίου Κοσμά—Ρουφιωτῶν—Βουρμπιάνης καὶ ὁ Βερεσιωτικὸς Σύλλογος.

Χωρὶς βέβαια νὰ δίδεται τέλος εἰς τὴν ἐρευναν, τὴν ὁποίαν ὅλως ἀπορῶντος ἡ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» ἤρχισεν μετὰ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀνατολικῇ Θράκῃ ἡπειρωτικῶν Παροικίων, ἐν τοῖς τοῖς ἰδιαιτέρεται, ἀν' ὅσιν νὰ ὑπερφηφάνωμεθα—ἀπὸ μετριοπαθείαν—ἀλλὰ νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἐκπληροῦμεν ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα καθήκοντα τῆς τῶς ἐκλαίνοντες παρὰ τῶν ἀπανταχοῦ ἑνιτευμένων ἡπειρωτῶν ἐφημερίδος μας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ».

Χ. Α. ΖΩΝΗΜΙΧΟΣ

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ

ΤΟΥ VIII ΣΥΝΔΙΟΤΕΤΟΥ ΟΡΕΙΩ. ΠΥΡΚΑΥ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐγένετο εἰς τοὺς στρατώνας τοῦ Πυροβολικοῦ ἡδυστασία ἐορτὴ τοῦ Σώματος τοῦ Πυροβολικοῦ, εἰς μνήμην τῆς Ἁγίας Βαρβάρας. Παρέστησαν κατ' αὐτὴν ἀπανταχοῦ αἱ Διοικητικαί, Στρατιωτικαί, Ἐκπαιδευτικαὶ Τραπεζικαὶ καὶ Δημοτικαὶ Ἀρχαί, καὶ πλείστα μέλη τῆς ὡς ἡμῖν ἀνωτέρας Κοινωνίας. Τὴν ἐπισημοποιήσαν δὲ τὴν ἑορτήν ὁ ἀρχιερατικὸς Ἐπίσκοπος Πρωτοσύγκελλος ἀρχιμανδρίτης Κοσ. Ἐδισθένης, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας, ἐγένετο ἡ παρέλασις τῶν μονάδων τοῦ εορταζομένου VIII Συντάγματος τοῦ Ὀρειωτικοῦ Πυροβολικοῦ, παιανίζουσας τῆς Στρατιωτικῆς Μουσικῆς. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ ἀπονομή τῶν βραβείων πρὸς τοὺς ἀριστεύσαντας εἰς τὴν σκοποβολὴν ὁ πλῆθος, διὰ τοῦ ἀρχηγῶν τοῦ Πυροβολικοῦ Συνταγματάρχου καὶ Παπασταργίου. Τέλος, ὁ Διοικητὴς τοῦ Συντάγματος τοῦ Πυροβολικοῦ ἀντισυνταγματάρχης κ. Νυφάκος προσεκάλεσε τοὺς παρὰστάτας εἰς τὴν τελετὴν νὰ τὸν ἀκολουθήσουν εἰς τὸν Στρατῶνα, τῆς Υποδο-

χῆς, ὅπου οἱ ἄνδρες τῆς 1ης Πυροβολομαχίας, παρατεταγμένοι εἰς δύο γραμμάς ἀπέδωσαν τὰς τιμὰς εἰς τὰς διαφόρους Ἀρχάς. Ἀπαντες ἐκάθισαν εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ ἐδρεπισμένης τραπέζας, ὅπου τοῖς προσεφέρθησαν διάφορα ἀναψυκτικά, καὶ εἶτα λουκμάδες κόκκιναι καὶ τέλος γνήσια σιαμάνια, μετ' ὅ ἐπικολούθησαν αἱ εὐχαὶ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Ἑλληνικοῦ Πυροβολικοῦ.

Ὁ ταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ κ. Νυφάκος ἀπήγγειλε τὸν κάτωθι πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, λοχαγὸς δὲ τῆς τοῦ Πυροβολικοῦ ἀνέγνωσε τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν τοῦ Διοικητοῦ τῆς VIII Μεραρχίας Στρατηγῶν κ. Κ. Βλάχου.

Ἀπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ VIII Συντάγματος τοῦ Ὀρειωτικοῦ Πυροβολικοῦ ἦσαν ὑπερευκρίτατοι, ὑποχρεωτικοὶ καὶ εὐγενήστατοι πρὸς ἅπαντας, τοὺς τιμῶντας τὴν ἐορτὴν ταύτην. Ἰδίᾳ δὲ Διοικητῆς κ. Νυφάκος ὁ ὑποδιοικητὴς κ. Πρὸκος καὶ ὁ ἐπιτελεστής τῆς Μεραρχίας κ. Ἰω. Μελάς.

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὑφίσταται Ἑλληνισμὸς ἡ ἰδέα τῆς Πατριδὸς εὐρηται πάντοτε ἀρρήκτως συνδεδεμένη μετὰ τῆς Θρησκείας. Ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν, ἐμάχοντο οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες κατὰ τὸν Βαρβάρων ἐπιδρομὸν τελοῦντες ἱερουργίας καὶ θυσίας πρὸς τοὺς Θεοὺς τῶν πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Τὰ παγκοσμῶς πρωτοφανῆ ἀποτελέσματα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, καθ' ἣν μία δρᾶς Ἑλλήνων ἐξηγέρθη κατὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἐπέτυχε τὴν ἑλευθερίαν, ἥς ἀπολαύομεν σήμερον, εἰς τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν τῶν προγόνων μὰς ὀφείλεται.

Διὰ τοῦτο καὶ τὴν ἡμετέραν τοῦ Ἑθνικοῦ μας, αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐθνόσημον τοῦ πληθύνοντος μας σχηματίζει τὸν Σταυρὸν τὸ ἱερὸν ἔμβλημα τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας, ὡς δείγμα τῆς ἀρρήκτου συνοχῆς πίστεως καὶ πατριδῶς.

Ἀλλὰ καὶ ἰδιαιτέρως μερικὰ εἰσώματα τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας εἶχον ἴδιον προστάτην Ἅγιον, διότι ἡ ἱστορία τοῦ Ἁγίου τούτου συνδέεται μετὰ τὴν ἱστορίαν καὶ τὸν προορισμὸν τοῦ Σώματος τούτου. Οὕτω τὸ Περικλῆς ἔχει προστάτην τὸν Ἅγιον Γεώργιον, τὸ Ναυτικὸν τὸν Ἅγιον Νικόλαον, τὰ Συντάγματα τοῦ Πυροβολικοῦ τὴν Ἁγίαν Βαρβάραν.

Ἡ Ἁγία Βαρβάρα ἐγεννήθη εἰς Νικομήδειαν τῆς Βιθυνίας κατὰ τὸ 210 περίπου μ. Χ. Ὁ πατὴρ αὐτῆς Διόσκορος ἦτο Ἀρχηγὸς πλουσίας καὶ εὐγενὸς οἰκογενείας.

Ἡ Βαρβάρα ἦτο ὡραία καὶ εὐφυής, ἡ γὰρ αὐτὴ δὲ ὑπερβολικὰ ἀπὸ τοῦς γονεῖς τῆς. Ἀπὸ ἰδιοσυγκρασίας ὅμως οὐδέποτε ἐλάμβανε μέρος εἰς ἐορτὰς καὶ τὰς διασκεδάσεις τῶν εἰδωλολατρῶν θεωροῦσα ταύτας ὡς πράξεις ἀναξίας αὐτῆς. Ἐχούσα διαφορετικὴν ἐπιθυμίαν ἐκείνων μετὰ τῶν ὁποίων ἔζη, ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπεμονώθη ἡ δὲ εὐαίσθητος αὐτῆς ψυχὴ τὴν ὥτῃ πρὸς τὸν Χριστιανισμόν ὁ ὁποῖος κατεδύκεται τὴν πολυτέλειαν καὶ τὰς ἀδικίας τῆς εἰδωλολατρίας. Μνηθεῖσα κρυφίως εἰς τὰ δόγματα καὶ τὰ μυστήρια τοῦ Χριστιανισμοῦ ἔγινε Χριστιανή, ἔλαβε δὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴν παρθέτος διὰ νὰ μὴ ἐνώσῃ τὴν τύχην τῆς πρὸς ἄνδρα ὁ ὁποῖος ἔχει διαφορετικὴν θεησκείαν τῆς ἰδικῆς τῆς.

Ὁ Διόσκορος ὅμως ἐσκέπτετο διαφορετικὰ διὰ τὸ μέλον τῆς κόρης του. Οὕτω, ὅταν ἐφθασεν ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Βαρβάρα εὐρέθη πρὸ διλήμματος νὰ ὑπανδρευθῇ εἰδωλολάτρῳ ἢ νὰ ὁμολογήσῃ τὴν πίστιν τῆς, ἐδήλωσε μετὰ θαύματος εἰς τοὺς γονεῖς τῆς ὅτι ἦτο Χριστιανή. Ὁρμηθεὶς ὁ Διόσκορος ἐκ τῆς ὁμολογίας ταύτης τῆς κόρης του ἐπέτεθη ἵνα τὴν φονεύσῃ. Διωκόμενη ὑπ' αὐτοῦ καὶ φεύγουσα εὐρέθη πρὸ βαρβάρου, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐστηρίχθη μὴ ἔχουσα πόθεν νὰ διαφύγῃ. Τότε ὁ βαρβάρους ὡς ἐκ θαύματος ἀνοίχθη εἰς δύο διὰ νὰ ἀφήσῃ νὰ περῇ ἡ Βαρβάρα, ἔκλεισε δὲ πάλιν, ὅταν ὁ Διόσκορος ἐφθασεν πρὸ αὐτοῦ.

Ἀλλὰ καὶ τὸ Θάνατον τοῦτο δὲν ἤρκεσε νὰ καταπραΰνῃ τὴν ὀργὴν τοῦ Διόσκορου.

Οὕτως προφθάσας τὴν κόρην ταύτην δι' ἄλλης τινὸς ὁδοῦ, τὴν ἔσυρε πρὸ τοῦ Ἑλίου Μαρκιανῶν, εἰς τὸν ὁπ. ἰον καὶ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 6 Δεκεμβρ.—Ἀπεφασίσθη τελεῖν ὅτι τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν τριῶν Ὑπουργῶν ὡς οὐδ' ἑξ ἑφμεριδῶν καταργηθῶν καὶ ἐπιτραποῦν μόνον δὲ τῶν ὁποῖα θὰ συνίστανται εἰς διδύα καὶ ἔργα Ἑλληνικῶν καλλιτεχνῶν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ τεθῇ ὑπ' ὄψει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετ' ὅ θὰ ἐφαρμοσθῇ.

Ὁ Βενιζέλος, ἀντὶ τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου τοῦ «Πρόδου ἔσχε» συνιστᾷ ἀντὶ τούτου τὸν χετικὸν Νόμον τοῦ Χίτλερ.

Ἡ κατατίθη νομοσχεδίου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης περὶ κατασχέσεως τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν υπαλλήλων. Δι' ἄλλου νομοσχεδίου κρίνεται ὅτι ἐπιτρέπεται κατασχέσεις ἀνω τῶν 6 χιλιάδων μισθοῦ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν υπαλλήλων πρὸς πληρωμὴν χρεῶν οἰκισθῆναι χρήσεως καὶ κυρίως χρεῶν πρὸς ἐπαγγελματίας. Οὕτως ἐπὶ πρὸς υπαλλήλους διάφορο εἶδος. Τὸ κατασχόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 1/3.

Ὁρκίσθη ὡς ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκογενικῶν ὁ ἐκ Κέας βουλευτὴς Ἀσπὴν Χέλμης ὑποστηρικτὴς κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὑπὸ τῆς ἡπειρωτικῆς Παροικίας Ἀθηνῶν.

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ὑπεβλήθησαν προτάσεις περὶ βιοτικοῦ ὁμίλου περὶ παροχῆς σίτου, ἐναντὶ ἑλληνικῶν καπνῶν καὶ σταφίδος.

ὑπεβλήθη ἡ τιμὴ τοῦ πυτιοῦ ἀγροῦ κατὰ 40 λεπτά ἡν ὁκνᾷ ἀρκεῖται ἀπὸ τῆς 14 Δεκεμβρίου.

Κατὰ νέον νομοσχεδίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καταργοῦνται ἀπὸ τὰ ἐπιδόματα καὶ ὀρίζονται οἱ μισθοὶ τῶν Ἀξιωματικῶν ὡς ἑξῆς: Ἀνθυπασπιστὰς Δρ. 2700, Ἀνθυπολοχαγοὶ 3500, Ὑπολοχαγοὶ 4000, Λοχαγοὶ 5000, Ταγματάρχαι 5900, Ἀντισυνταγματάρχαι 6500, Συνταγματάρχαι 7200.

Τὴν 27ην τρέχοντος ἀπομακρύνονται τοῦ Στρατεύματος οἱ Ὑποστράτηγοι Βακοῦ, Ἀναγνώστου, Πιτσιῆ, Μανούσας, Σπανοῦδης, Βλάχος, Μερεντίτης, Κοιμῆς καὶ Δημητριάδης.

Οἱ συνταγματάρχες Τσιανακάκης, Διάμσης, Ἀνδριτόπουλος, Σπανόπουλος, Τσαμῆς, Ταμπούνης, Σπῆς Σακελλαρίου, Ματούκης, Κομπλῆς, Παναγόπουλος καὶ Δελῆς καὶ οἱ ἀντιφυλακάρχαι Ταμπακόπουλος καὶ Ἰερωνίμης.

τὴν κατήγγειλεν ὅς Χριστιανὴν καὶ διαταγῇ τοῦ ὁποῖου ἐρεῖφθη εἰς τὰς Φυλάκας. Ἡ Βαρβάρα παρὰ τὰς ἀπειλὰς ἀφ' ἑνὸς καὶ τὰς ὁσπείας καλὸς τρυφερότητας ἀφ' ἑτέρου τὸν γονεῖν τῆς διετήρησε τὴν πίστιν τῆς καὶ διὰ τούτο κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

Ὁ Διόσκορος διὰ νὰ φανῇ ἀρεστὸς εἰς τοὺς Θεοὺς τοῦ, ἐξήγησε νὰ ἐκτελέσῃ ὁ ἴδιος τὴν φοβεράν καταδικὴν τῆς κόρης του.

Ἡ ἀδελφὴ τῆς ἐδόθη καὶ ἔσυρε τὴν Βαρβάρα ἐπὶ τινος λόφου ὅπου καὶ τὴν ἀπὲς κεφάλισεν.

Καταληφθεὶς ὅμως ὑπὸ φόβου, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ στυγροῦ, ὥρμησε πρὸς τὰ κάτω διὰ νὰ φύγῃ. Τὴν στιγμὴν ὅμως ἐκείνην κεραυνὸς πεσὼν ἐπληξεν αὐτὸν καὶ τὸν μετετρέψεν εἰς στάκτην.

Τὸ πτώμα τῆς Βαρβάρας ἐτάφη εἰς Νικομήδειαν μετὰ ἐκεῖ μετρί τοῦ 600 περίπου μ. Χ. ὅτε ἐκτανόσθη αὕτη ὡς Ἁγία.

Ἐπὶ Αὐτοκράτορος ὅμως Ἰουστιανοῦ ἐξετάσθησαν τὰ ἅγια αὐτῆς λείψανα καὶ λετεφέρθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπου ἐπετέθησαν ἐντὸς πρὸς τούτου κτισθεῖς Ἐκκλησίαι. Ἀλλὰ κατὰ τὸ 991 μ. Χ. ὁ Αὐτοκράτωρ Βασίλειος Βουλγαροκτόνος ἐδόθησε ταῦτα εἰς τοὺς Βενετοὺς, οἱ ὁποῖοι τὰ ἐποσέθησαν εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Μάρκου ἐνθά καὶ εὐρίσκονται.

Τὰ δύο κύρια χαρακτηριστικὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα δίδονται τὴν ζωὴν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, τὸ ἀνομιμὰ τοῦ βράχου διὰ νὰ τὴν σώσῃ καὶ ὁ κεραυνὸς, ὁ ὁποῖος ἔλαβεν ἐκείνην, συντείνουν ὅπως τὴν κατεστήσουν προστάτιδα τῶν Πυροβολητῶν. Διότι τὸ Πυροβολικὸν μετὰ τὴν βλῆματὸς τοῦ καταστρέφει τὰ ἐμπόδια τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐλευθερῶναι τὴν προέλασιν τῶν φίλων στρατευμάτων, κατακτείναντες δὲ τοὺς ἐπικυκλῶντες.

Οἱ παλαιότεροι καὶ ἀλλοτρίοι κανονισμοὶ τοῦ Πυροβολικοῦ τῶν καθολικῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης, περιλαμβάνον ὁδηγίαν, σεβασμὸς τῆς Ἁγίας Βαρβάρας καὶ ἐπαύσησιν αὐτῆς, ὁσπείας ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτελεσθῇ ἐπικινδύνος τῆς ἐργασίας, ὡς π. χ. ὅταν ἐγίνετο ἡ γέμισις τῶν πυροβόλων μετὰ τὰ τότε ἐν γὰρ ἀσέβῃ καὶ ἐπικινδύνῳ νὰ μέσῃ.

Τὴν Ἁγίαν Προστατίδα τοῦ βλάσματος ὡς ἐπικυκλῶντες σήμερον διὰ τὴν πρόδον τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὅλων πρὸς ἀσφάλειαν καὶ ἀκεραιότητα.

τὴν κατήγγειλεν ὅς Χριστιανὴν καὶ διαταγῇ τοῦ ὁποῖου ἐρεῖφθη εἰς τὰς Φυλάκας. Ἡ Βαρβάρα παρὰ τὰς ἀπειλὰς ἀφ' ἑνὸς καὶ τὰς ὁσπείας καλὸς τρυφερότητας ἀφ' ἑτέρου τὸν γονεῖν τῆς διετήρησε τὴν πίστιν τῆς καὶ διὰ τούτο κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

Ὁ Διόσκορος διὰ νὰ φανῇ ἀρεστὸς εἰς τοὺς Θεοὺς τοῦ, ἐξήγησε νὰ ἐκτελέσῃ ὁ ἴδιος τὴν φοβεράν καταδικὴν τῆς κόρης του.

Ἡ ἀδελφὴ τῆς ἐδόθη καὶ ἔσυρε τὴν Βαρβάρα ἐπὶ τινος λόφου ὅπου καὶ τὴν ἀπὲς κεφάλισεν.

Καταληφθεὶς ὅμως ὑπὸ φόβου, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ στυγροῦ, ὥρμησε πρὸς τὰ κάτω διὰ νὰ φύγῃ. Τὴν στιγμὴν ὅμως ἐκείνην κεραυνὸς πεσὼν ἐπληξεν αὐτὸν καὶ τὸν μετετρέψεν εἰς στάκτην.

Τὸ πτώμα τῆς Βαρβάρας ἐτάφη εἰς Νικομήδειαν μετὰ ἐκεῖ μετρί τοῦ 600 περίπου μ. Χ. ὅτε ἐκτανόσθη αὕτη ὡς Ἁγία.

Ἐπὶ Αὐτοκράτορος ὅμως Ἰουστιανοῦ ἐξετάσθησαν τὰ ἅγια αὐτῆς λείψανα καὶ λετεφέρθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπου ἐπετέθησαν ἐντὸς πρὸς τούτου κτισθεῖς Ἐκκλησίαι. Ἀλλὰ κατὰ τὸ 991 μ. Χ. ὁ Αὐτοκράτωρ Βασίλειος Βουλγαροκτόνος ἐδόθησε ταῦτα εἰς τοὺς Βενετοὺς, οἱ ὁποῖοι τὰ ἐποσέθησαν εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Μάρκου ἐνθά καὶ εὐρίσκονται.

Τὰ δύο κύρια χαρακτηριστικὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα δίδονται τὴν ζωὴν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, τὸ ἀνομιμὰ τοῦ βράχου διὰ νὰ τὴν σώσῃ καὶ ὁ κεραυνὸς, ὁ ὁποῖος ἔλαβεν ἐκείνην, συντείνουν ὅπως τὴν κατεστήσουν προστάτιδα τῶν Πυροβολητῶν. Διότι τὸ Πυροβολικὸν μετὰ τὴν βλῆματὸς τοῦ καταστρέφει τὰ ἐμπόδια τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐλευθερῶναι τὴν προέλασιν τῶν φίλων στρατευμάτων, κατακτείναντες δὲ τοὺς ἐπικυκλῶντες.

Οἱ παλαιότεροι καὶ ἀλλοτρίοι κανονισμοὶ τοῦ Πυροβολικοῦ τῶν καθολικῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης, περιλαμβάνον ὁδηγίαν, σεβασμὸς τῆς Ἁγίας Βαρβάρας καὶ ἐπαύσησιν αὐτῆς, ὁσπείας ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτελεσθῇ ἐπικινδύνος τῆς ἐργασίας, ὡς π. χ. ὅταν ἐγίνετο ἡ γέμισις τῶν πυροβόλων μετὰ τὰ τότε ἐν γὰρ ἀσέβῃ καὶ ἐπικινδύνῳ νὰ μέσῃ.

Τὴν Ἁγίαν Προστατίδα τοῦ βλάσματος ὡς ἐπικυκλῶντες σήμερον διὰ τὴν πρόδον τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὅλων πρὸς ἀσφάλειαν καὶ ἀκεραιότητα.

τὴν κατήγγειλεν ὅς Χριστιανὴν καὶ διαταγῇ τοῦ ὁποῖου ἐρεῖφθη εἰς τὰς Φυλάκας. Ἡ Βαρβάρα παρὰ τὰς ἀπειλὰς ἀφ' ἑνὸς καὶ τὰς ὁσπείας καλὸς τρυφερότητας ἀφ' ἑτέρου τὸν γονεῖν τῆς διετήρησε τὴν πίστιν τῆς καὶ διὰ τούτο κατεδικάσθη εἰς θάνατον.

Ὁ Διόσκορος διὰ νὰ φανῇ ἀρεστὸς εἰς τοὺς Θεοὺς τοῦ, ἐξήγησε νὰ ἐκτελέσῃ ὁ ἴδιος τὴν φοβεράν καταδικὴν τῆς κόρης του.

Ἡ ἀδελφὴ τῆς ἐδόθη καὶ ἔσυρε τὴν Βαρβάρα ἐπὶ τινος λόφου ὅπου καὶ τὴν ἀπὲς κεφάλισεν.

Καταληφθεὶς ὅμως ὑπὸ φόβου, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ στυγροῦ, ὥρμησε πρὸς τὰ κάτω διὰ νὰ φύγῃ. Τὴν στιγμὴν ὅμως ἐκείνην κεραυνὸς πεσὼν ἐπληξεν αὐτὸν καὶ τὸν μετετρέψεν εἰς στάκτην.

Τὸ πτώμα τῆς Βαρβάρας ἐτάφη εἰς Νικομήδειαν μετὰ ἐκεῖ μετρί τοῦ 600 περίπου μ. Χ. ὅτε ἐκτανόσθη αὕτη ὡς Ἁγία.

Ἐπὶ Αὐτοκράτορος ὅμως Ἰουστιανοῦ ἐξετάσθησαν τὰ ἅγια αὐτῆς λείψανα καὶ λετεφέρθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπου ἐπετέθησαν ἐντὸς πρὸς τούτου κτισθεῖς Ἐκκλησίαι. Ἀλλὰ κατὰ τὸ 991 μ. Χ. ὁ Αὐτοκράτωρ Βασίλειος Βουλγαροκτόνος ἐδόθησε ταῦτα εἰς τοὺς Βενετοὺς, οἱ ὁποῖοι τὰ ἐποσέθησαν εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Μάρκου ἐνθά καὶ εὐρίσκονται.